

به من چی گفتن - یک خصلت غیرانسانی است

از آنجا که میدانیم امروزه مسأله زن و حقوق فطری و مدنی آن محور اصلی گفتمان کشورها و رسانه های خبری است که در واقع یک بحث وسیع و گسترده حیاتی میباشد. همان طور که چندی پیش در مورد تجاوز گروهی بالای دختری 23 ساله که باعث جان باختن وی گردید، در دهلی خبر داده شد که اعتراضات و عکس العمل شدید مردم برای مدافعت از حقوق این دختر و دستگیری و مجازات عاملان همچو قضایای تکان دهنده را در پی داشت. پدر این دختر خواهان اعدام مجرمین گردید. بررسی ها در هند نشان داده است که در هر 20 دقیقه یک تجاوز جنسی صورت میگیرد.

اگر چی هندوستان از جمله کشورهاییست که از نگاه سطح فرهنگی و اندیشه ای بالا است، که میتوان آنرا بزرگترین دموکراسی جهان گفت. چنین قضیه هایی دردناک بر مردم آن که شجاعانه فریاد عدالت برای حق این دختر و حقوق و آزادی و حرمت زنان بلند نمودند، مصیبت است و سانحه عظیم برای این کشور بزرگ بوده است. چونکه «تصویر هند به مثابه یک کشور مدرن و توسعه یافته با آشکار شدن خشونت و تجاوزهای وحشیانه ای که علیه زنان صورت می گیرد، خدشه دار شده و هند به مثابه کشوری به جهانیان شناسانده شد که در آن خشونت مبتنی بر جنایت علیه زنان بیداد می کند. البته آن چه که در ارقام و آمار رسمی ثبت می شود تنها سرکوه یخی از جنایت و ستم است که به زنان هند می رود.»

حقایق و ارقام بیشتر را در پایان تقدیم میدارم.

در واقع همچو مسایل حاکمه در جامعه مرد سالاری بیشتر پایه ی فرهنگ زن ستیزانه دارد مخصوصا در جوامع عقب مانده تر همچو افغانستان؛ شاهد آن استیم که افراط و بلاهت و تاریک اندیشی و خودکامگی از این فرهنگ؛ یک خرهنگ جور کرده است.

اگر مسأله حقوق مدنی و طبیعی زن را این بدانیم که به واسطه دانش و دانشمندان میشود در باره به نتیجه معقول دست یافت، پس ما نیز به حصه خویش حاجتمندیم با دانش به اصلاح در امور اجتماعی بپردازیم و این بحث را زنده کنیم و مخصوصا متفکران که به این مسأله توجه دارند. اگرچی افرادی که اهل تفکر، تحقیق و چون و چرا استند اقلیت را تشکیل میدهند، ولی اقلیت موثری را، اقلیت که تکیه گاه اکثریت میباشد. اعتقاد داشتن به حقوق فطری و مدنی زنان که خیلی پر دامنه است باید از زمان کودکی تا تمام سال های تعلیم و تربیه در مکاتب و همچنان باید همه وقته توسط تبلیغات دینی و مدنی در جامعه پرورنده شود. باید راه و رسم و طرز فکر مخالف با آن را همیشه فاش و تقبیح نموده نفرت خود را روشن بسازیم. همان طور که آب پاک را از سرچشمه ها باید بدست آوریم؛ موشکافانه به اصل و ریشه این قضایا باید رسید.

جای صد درد و افسوس است که همچو خشونت ها و جنایت ها را هر روزه در کشور خود از نظر میگذارانیم و این قسم فاجعه های سهمگین و سنگین بر شانه های این ملت تحمیل میگردد. مگر حکومت و عدالت مرده است حتی که همچو مساله ها ریشه یابی نه که یک تحقیق و باز خواست عادی نمیشود و همان است که روز تا روز بر اشکال و انواع آن نیز علاوه میگردد.

امروزه که زنان مورد خشن ترین تهدید و تجاوزات از خشونت های خانوادگی گرفته تا جنایات آشکار طالبانی و تروریستی قرار دارند نه تنها چیزی از این حالات فجیع کاسته نشده است که خیلی هم بیشتر گردیده مثلا: همین اواخر بانوی فعال مسایل اجتماعی در ولسوالی چک مورد گلوله باران طالبان قرار گرفت. این خانم که در یک موسسه اجتماعی ایفای وظیفه مینمود، حینی که خدمات را بر اهالی محله میرسانید به واسطه ملای این منطقه اختطاف و بعد به قتل رسید.

و همچنان تجاوزات که بالای زنان و دختران افغان توسط نیروهای خارجی صورت میگیرد به یک امر شایع مبدل گردیده. این چنان شعله ایست که هر قلب با شرف را میسوزاند .

با تاسف که ما در چنان روزگار قبیله گرا و مردسالار به سر میبریم که هرروزه دختران و زنان با خشونت های رنگارنگ و توهم های باطل و خودکامگی به باطلاق منفور زمان ما مدفون میگردد.

یک رویداد شرم آور دیگر که دختر 15 ساله بی سرپرست به خانه امن در ولایت دایکندی در داخل ریاست امور زنان توسط شش محافظ این ریاست مورد تجاوز قرار گرفت.

این را باید اعتراف کرد که زن در جامعه ما با روح اسپیر و قبض شده از زعمای ملتی ادعای حقوق میکند که خود با کالبد فلج شده ، افکار متلاشی ، بینش های کهنه قرون وسطایی و مسخ شده بر عرصه روزگار ما سایه افکنده لذا عاقبت همین که بودیم میباشیم و شاید اگر اوضاع چنین دوام نماید با این غفلت فرداها خرابتر و تاریکتر هم گردد و آن غبار ملال آور یکنواختی و بی فکری هیچگاه از مغزها و ذهن ها دور نخواهد شد .

آیا بیداری، یک پارچه گی و انسانگرایی نسل نوین و سازنده وطن ما را میتواند از این مرداب بیرون نماید. همان طور که میگویند: مردمان اهل علم و عمل دنبال شر نمیروند و اگر خیر و شر را تشخیص دهند خیر را اختیار میکنند. پس در تشخیص خیر باید کوشید. با درک و تعمق علمی در تجربه های ملت ها و مردمان موفق میتوانیم که ازین معضله ها که در طول تاریخ مواجه بودیم بیرون گردیم . و این فرهنگ زن ستیزی را از جامعه ریشه کن نموده و جاگزین آن احترام به حقوق زن و ارزشهای معنوی آن را نمایم.

مقاله پایان را به خاطر اندیشه کردن و عبرت گرفتن تقدیم میدارم. با گریختن از حقیقت نه بلکه با دانستن و جدی گرفتن آن ؛ راه نجات از بلا ها و آفت ها را باید بیابیم . آنهم کار فردی نیست چون مشکل مشکل اجتماعی است ولی کار و فکر و دانش افراد هم اهمیت زیاد دارد. پیغمبران و نابغه های عالم فرد ها و کس های تنها بودند و حتی در اول ها مورد آزار و مسخره گی جاهلان قرار میگرفتند مگر بعضی هایشان موفق شدند دنیا و زمانه خود را تغییر بدهند. من از خواهران و برادران همسن و سال خود و کلانتر ها و خورد تر ها آرزو میکنم که برای وطن و مردم خود و همه انسانیت فکر و کار کنند و به من چی گفتن را ننگ و عار و یک خصلت غیر انسانی بدانند که هست.

خشونت و جنایت روزمره علیه زنان هندوستان

تهیه و تنظیم از آزاده

مرگ دختر ۲۳ ساله هندی که بر اثر تجاوز گروهی چند مرد در یک اتوبوس خصوصی در دهلی نو صورت گرفت وضعیت نابسامان زنان هندوستان را که مملو از خشونت و جنایات روزمره است زیر ذره بین قرار داده است. این حادثه همه رسانه های دنیا را متوجه وجود سنت ها و قوانین عصر حجر علیه زنان در هند کرد که نه تنها زنان قربانی را مورد حمایت قرار نمی دهد بلکه به نوعی باعث تشویق مجرمین برای تکرار اعمال جنایت کارانه شان می شود.

پس از انتشار خبر دردناک تجاوز گروهی به دختر دانشجوی پزشکی ۲۳ ساله در نشریات و رسانه های هند آشفشانی از اعتراضات در هند به غریب گرفت که تا لحظه تهیه این گزارش نیز ادامه دارد. بخشی از معترضین اکنون در مقابل پارلمان کشور هند دست به اعتصاب غذا زده اند و خواهان امنیت و حفاظت و تغییر قوانین کهنه و ضد زن هستند و همینطور محاکمه فوری متجاوزین هستند.

تظاهرات پیاپی و هر روزه بخشی از مردم و به ویژه دختران، زنان و نیز فعالین جنبش زنان هند نشان از آن دارد که زنان هند دیگر حاضر نیستند مثل قبل سکوت کنند و بدون گرفتن تضمین از حکومت به خانه هایشان برگردند.

در هندوستان مردانی که به زنان تجاوز می کنند می دانند که در اکثر موارد مجازاتی در انتظار آن ها نخواهد بود و مسئله پس از مدتی به فراموشی سپرده خواهد شد. همین امر البته یکی از دلایلی است که خشونت جنسی در هندوستان به شدت رو به افزایش نهاده است. "اداره ملی ثبت جنایات" در آمار خود اعلام نموده است که از در سال ۲۰۱۰ جنایت علیه زنان ۷.۱ درصد افزایش پیدا کرده است که شامل تجاوز نیز میباشد. در سال ۲۰۱۱ این رقم باز هم به ۹ درصد افزایش یافته است.

بیش از نصف قربانیان در سنین ۱۸ تا ۳۰ سال میباشند. آمار نشان می دهد که ۱۰.۶ درصد زنان قربانی تجاوز دختران زیر ۱۴ سال میباشند در حالی که ۱۹ درصد آنها دخترانی هستند که در سنین ۱۴ تا ۱۸ سالگی قرار دارند. آنچه که هشدار دهنده است این حقیقت می باشد که در ۹۴.۲ درصد موارد قربانیان متجاوزین از اعضای فامیل، بستگان و همسایگانی هستند که زن قربانی تجاوز آن ها را می شناسد.

بر اساس قوانین مجازات هند جنایت علیه زنان شامل تجاوز، دزدیدن و گروگان گرفتن، کشتن بخاطر جهیزیه، شکنجه، دست درازی، آزار جنسی و تجارت دختران و زنان میباشد. در سال ۲۰۱۱ در مجموع ۲.۲۸۰.۶۵۰ مورد جنایت علیه زنان گزارش شده است که رقم بسیار بالایی را تشکیل می دهد. در حالی که متوسط نرخ جنایت علیه زنان ۱۸.۹ درصد در سطح ملی میباشد در شهر شمال شرقی تری پورا (Tripura) که در آن بالاترین نرخ جنایت علیه زنان به وقوع می پیوندد نرخ جنایت علیه زنان بالغ بر ۳۷ درصد است. در سال ۲۰۱۱ بودن و گروگان گیری زنان ۱۹ درصد و تجارت زنان ۱۲۲ درصد افزایش یافته است.

آزار جنسی زنان، متلک و دست درازی در اماکن عمومی چون خیابان ها، وسایل حمل و نقل عمومی، سالن های سینما و... همینطور تجاوز دختران کم سن و سال و زنان در میان قبایل و روستاها اغلب نه گزارش می شود و نه ثبت.

بر اساس آمار ثبت شده در ایالت مدیه پرادش (Madhya Pradesh)، ایالتی که بخش بزرگی از جمعیت آن در مناطق قبیله ایی زندگی می کنند در سال ۲۰۱۱ تعداد ۳۴۰۶ مورد تجاوز ثبت شده است که بالاترین رقم در کشور را تشکیل می دهد.

تصویر هند به مثابه یک کشور مدرن و توسعه یافته با آشکار شدن خشونت و تجاوزهای وحشیانه ای که علیه زنان صورت می گیرد، خدشه دار شده و هند به مثابه کشوری به جهانیان شناسانده شده که در آن خشونت مبتنی بر جنایت علیه زنان بیداد می کند. البته آن چه که در ارقام و آمار رسمی ثبت می شود تنها سرکوه یخی از جنایت و ستم است که به زنان هند می رود.

این واقعیتی غیرقابل انکار است که در هندوستان بسیاری از موارد تجاوز گزارش نمی شود. " شرافت خانوادگی" از جمله مواردی است که باعث می شود بسیاری از پرونده های شکایت علیه تجاوز جنسی پی گیری نشود. در بسیاری از موارد پلیس تحقیق لازم و عادلانه در ارتباط با شکایات قربانیان تجاوز انجام نمی دهد. و همینطور موارد زیادی نیز وجود دارد که شواهد پزشکی قربانیان تجاوز ثبت نمی شود و همین امر کار متجاوزین برای فرار از عدالت را بسیار ساده می کند. در 30 دسامبر 2012 یک دختر 17 ساله که قربانی تجاوز شده بود دست به خودکشی زد. با توجه به فضائی که اکنون در هند به وجود آمده است این حادثه به شکل گسترده ای در مطبوعات و رسانه ها مطرح شد.

پلیس از بررسی شکایت دختر قربانی تجاوز و همینطور خانواده قربانی که به اتفاق هم دیگر به اداره پلیس برای تسلیم شکایت رفته بودند سر باز زده و حاضر نشده بود شکایت آنان را به ثبت رسانده و تحقیقات لازم برای پیگرد متجاوز را انجام دهد. رفتار پلیس باعث شد که دختر قربانی تجاوز به زندگی خود پایان دهد. شبان عظمی (Shaban Aymi) هنرپیشه و فعال زنان در ارتباط با فشاری که در تحقیقات مربوط به خشومت و تجاوز زنان به وقوع می پیوندد می گوید: " در این کشور زنان در جریان تحقیقات بار دیگر از طریق زبانی و روحی مورد آزار و شکنجه قرار می گیرند"

در روستاهای هند، در خارج از فضای قانونی، در دادرسی هایی که برای بررسی موارد تجاوز تشکیل می شود بسیار معمول است که به دختر یا زن قربانی تجاوز توصیه می شود برای حفظ شرافت و آبروی خود با متجاوز ازدواج کند. در مواردی هم از تجاوز به زنان برای تصفیه حساب های میان کاست ها و یا نزاع های محلی استفاده می شود.

در قوانین موجود هند حد و مرز مجازات فرد متجاوز دارای ابهام است اگر چه حداکثر مجازات 7 تا 10 سال زندان تعیین شده است. برای تجاوز گروهی، تجاوز به زنان حامله و موارد مشابه اشد مجازات حداکثر 10 سال زندان است.

در حالی که قانون گزاران در باره مزایای مجازات اعدام برای کاهش موارد تجاوز در کشور سخن می گویند کسانی دیگری نیز هستند که هشدار می دهند که با وضع مجازات اعدام متجاوزین برای از بین بردن آثار و شواهد جنایت زنان را خواهند کشت و عملاً با وضع مجازات اعدام موقعیت زنان از آنچه که هست وخیم تر خواهد شد. دولت هند یک پائل 3 نفره از متخصصین حقوقی را برای مرور مجدد قوانین تجاوز منصوب کرده است.

بسیاری دهلی نو پایتخت هند را " پایتخت تجاوز در هندوستان" می نامند. حکومت قول داده است که مجموعه ای از تدابیر حفاظتی و پیش گیرانه انجام دهد. این تدابیر شامل گشت های شبانه، نظارت و بازرسی رانندگان و کمک رانندگان اتوبوس های عمومی و خصوصی، ممنوع کردن وسایل حمل و نقل که شیشه های آنها تار بوده و یا با پرده پوشیده شده است و... می باشد. برای جلوگیری از تجاوز در خانه ها نیز حکومت اعلام کرده است که عکس ها، اسامی و آدرس کسانی که محکوم به ارتکاب تجاوز شده اند در سایت های رسمی دولت منتشر خواهد کرد.

فرهنگ پدر سالار در هندوستان

در حالی که از اصلاح و اقدامات موثر برای تامین امنیت زنان استقبال می شود اما بسیاری از تحلیل گران که به مسئله تجاوز پرداخته اند معتقدند که تجاوز به زنان ریشه های عمیق در سنت های مرد سالاری و پدرسالاری دارد که در میان تمام طبقات هندوستان بسیار ریشه دار است.

در حالی که دلایل تجاوز در روستاها و مناطق قبیله ای به عواملی مانند سنت های عقب مانده کاستی، شرافت، منازعات خانوادگی و عادات سرکوبگرانه جاافتاده علیه زنان نسبت داده می شود، شهرهای بزرگ هند لبریز از زنانی است که برای تحصیل و کار در مجامع عمومی رفت و آمد می کنند. آساواری سینگ (Asavari Singh) متخصص "مطالعات در امور جنسی در رسانه ها" در این رابطه می گوید که: "مشکل پذیرفتن زنان برای ورود به بارها یا عدم پوشیدن لباس های سنتی هندی، تصمیم گیری مستقل و اعتناء نکردن به مردان مواردی است که از سوی مردان به مثابه تهدید و تحریکی تلقی می شود که باید با آن مقابله کرد".

پس از حادثه هولناک تجاوز گروهی به دانشجوی پزشکی بحث های زیادی در هندوستان شروع شده است که به چگونگی مداخله دولت برای جلوگیری از این جنایات می پردازند. ایشیکا گور (Ishika Goor) دانشجوی 22 ساله می گوید: "دگرگونی های اجتماعی در هند زمانی عملی شد که زنان به تحصیلات و اشتغال دست پیدا کردند. با این وصف قوانین و فرهنگ عقب مانده و جنایات علیه زنان مانع از آن می شوند که زنان آن گونه که لازم است از خانه هایشان خارج شده و به نیروی کار بپیوندند. حادثه اسفناک تجاوز به دانشجوی 23 ساله و انفجار خشم مردم شرایط زنان هند از فقیر تا غنی را در معرض دید جهانیان قرار داده است".

فعالین زنان معتقدند اگر قوانین موثر و تدابیر لازم برای حفظ امنیت زنان صورت نگیرد، افزایش تعداد زنان نماینده در پارلمان، در مسولیت های بالای احزاب سیاسی و یا بعنوان مقامات دولتی، صرفا جنبه نمایشی خواهد داشت و برای حل مشکلات زنان در جامعه هند موثر نخواهد بود.

شوتا اندروس (Shweta Andrews) می گوید: "در حالی که خواهران غربی ما در سال 1960 برای بدست آوردن برابری سینه بندهای خود را به آتش کشیدند، زنان هند اکنون به میدان آمده اند تا حق خود را به دست آورند آن هم در سطحی که بدون ترس از مردان بتوانند آزادانه در خیابان ها قدم بزنند".

علیرغم وعده و وعیدهایی که مسئولین حکومت هند می دهند تا زنان و مردان آگاه هند تنها از طریق افشاگری های بی امان و گسترده و ادامه اعتراضات خود خواهند توانست قوانین عصر هجری و سنت های کهن و سخت جان پدرسالاری را زیر ضرب قرار دهند.

جنوری ۲۰۱۳

منبع: جنایت علیه زنان در هند در حال افزایش، سود هاگ. تیلک (Sudha G Tilak) الجزیره بین المللی

"اقتباس شده از سایت آوای زنان افغانستان"